

Navodila za avtorje

OBLIKOVANJE BESEDILA

Prispevki naj bodo v pisavi velikosti 12, opombe v 10.

Citati v tujem jeziku morajo biti opremljeni s prevodom; ob prevodih iz latinščine in grščine naj vedno stoji še izvirnik.

Številka opombe pod črto se v besedilu piše stično;⁹ če je za besedo stično ločilo (pika,⁹ vejica, dvopičje, zaklepaj),⁹ stoji številka za ločilom in ne pred njim.⁹

Pri dobесednem navajanju se uporabljajo »dvojni srednji«, pri navajanju znotraj navedka 'enojni zgornji' narekovaji.

EMA je zaničljivo vprašala: »Kakšna 'obljuba'?«

Z narekovaji so opremljeni krajši citati, vključeni v besedilo. Daljši citati so »v bloku«, brez narekovajev ter ločeni od ostalega besedila z vrstico presledka, na levi pa od roba strani z ukazom »Povečaj zamik« ().

UPORABA KURZIVE

Brez kurzive so daljši navedki v tujem jeziku označeni drugače, torej z narekovaji, ali postavljeni ločeno.

V kurzivi so posamezne besede ali fraze v tujem jeziku; če jim sledi prevod, je v oklepaju ali narekovajih brez kurzive.

Namesto *pécher* (grešiti) je uporabila *pêcher* (ribariti).

V kurzivi navajamo tudi naslove knjig in revij.

NAVAJANJE V OPOMBAH

Revija uporablja čikaški standard za citiranje (CMOS 17).

Značilnost tega sloga je navajanje naslova fizične bibliografske enote, torej knjige oziroma revije, v *kurzivi*, medtem ko so naslovi sestavnih delov, torej poglavij ali člankov v knjigi, reviji ali zborniku, »v narekovajih«.

Literaturo citiramo z navajanjem avtorja in (po potrebi skrajšanega) naslova v *opombah*. V sprotnih opombah zadostuje avtorjev priimek s po potrebi skrajšanim¹ naslovom dela in stran, na katero se opomba sklicuje:

Kastelic, *Umreti ni mogla stara Sibila*, 66.

Škiljan, »Antika pred izginotjem«, 166.

Simoniti, »Über die *Responsio*«, 55.²

Pomoč pri kompleksnejših bibliografskih enotah je na voljo v omejenem priročniku³ in na spletu.

NAVAJANJE V KONČNI BIBLIOGRAFIJI

a) Knjiga

Kastelic, Jože. *Umreti ni mogla stara Sibila: Prešeren in antika*. Ljubljana: Modrijan, 2000.

Če so avtorji več kot trije, za prvim v opombi stoji kratica et al.; v končni bibliografiji so navedeni vsi.

– urednik, prevajalec, sestavljalec namesto avtorja

Kokole, Metoda, Barbara Murovec, Marjeta Šašel Kos in Michael Talbot, ur. *Mediterranean Myths from Classical Antiquity to the Eighteenth Century*. Ljubljana: ZRC, 2006.

- 1 Skrajšujemo zlasti naslove, ki imajo več kot pet besed ter se v opombah navajajo večkrat; ko se v opombi pojavi prvič, naslov navedemo v celoti. V skrajšanem naslovu ohranimo začetne ali ključne besede izvirnega naslova. Navajamo ga bodisi v kurzivi bodisi v narekovajih, prav kot izvirni naslov. – V angleščini se v skrajšanem naslovu izpušča člen (*a, the*). Pri jezikih, ki imajo sklone, se ohranjajo členi, ki vplivajo na ključno besedo v skrajšanem naslovu.
- 2 Če je skrajšani citat vrinjen v stavek, ga zaključimo z vejico, npr. Simoniti, »Über die *Responsio*«, 55, omenja tudi ...
- 3 University of Chicago Press, *The Chicago Manual of Style*, 17. izd. (Chicago: University of Chicago Press, 2017).

– urednik, prevajalec, sestavljalec poleg avtorja

Finley, Moses I. *Antična in moderna demokracija*. Prevod Borut Cajnko. Ljubljana: Krtina, 1999.

– poglavje ali podoben (naslovljen) del knjige

Škiljan, Dubravko. »Antika pred izginotjem«. V: *Antika za tretje tisočletje*, ur. Maja Sunčič in Brane Senegačnik, 165–70. Ljubljana: ZRC, 2004.

b) Članek v reviji

Simoniti, Primož. »Über die *Responsio contra Apologiam Melanchthonis*, ein wiedergefundenes Werk des Augustiner-Eremiten Bartholomaeus Arnoldi von Usingen«. *Augustiniana* 25 (1975): 48–57.

LATINSKI IN GRŠKI AVTORJI

Številke knjig, odstavkov, vrstic ipd. zapisujemo z arabskimi številkami, ločenimi s pikami brez presledka; pri redkih avtorjih je v rabi drugačen sistem (denimo črke).

Ovidij, *Umetnost ljubezni* 1.59.

Aristotel, *Metafizika* 3,2.996b5–8; Platon, *Država* 360e–361b.

Imena klasičnih avtorjev in naslove del v glavnem besedilu navajamo v neokrajšani poslovenjeni obliki ali v latinski obliki, če je ta bolj prepoznavna (npr. Ovidij, *Amores*). Če gre za avtorja enega samega dela, lahko naslov izpustimo (npr. Tukidid, Livij). Manj pomembne navedbe mest, zlasti v opombah, imajo lahko okrajšano obliko.

Thuc. 2.40.2–3

Pindar, *Isthm.* 7.43–45.

Kritično izdajo v bibliografiji navajamo pod imenom urednika:

Morton Braund, Susanna, izd. *Juvenal and Persius*. Loeb Classical Library 91. Cambridge, MA: Harvard University Press, 2004.